

Dosarul nr. 3ra-1066/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Dodon)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh

Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Valeriu Mitrofan,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Valeriu Mitrofan împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al
Republicii Moldova privind constatarea refuzului cu privire la furnizarea informației
neîntemeiat, obligarea examinării cererii din 07 februarie 2019 și repararea
prejudiciului,

împotriva deciziei din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de Valeriu Mitrofan împotriva hotărârii din 30 ianuarie 2020 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 08 aprilie 2019, Valeriu Mitrofan, a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova privind
constatarea refuzului cu privire la furnizarea informației neîntemeiat, obligarea
examinării cererii din 07 februarie 2019 și repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 04 februarie 2019, administrația
Centrului de Excelență în Construcții din orașul Chișinău, a eliberat salariul parțial
angajaților instituției pentru luna decembrie 2018. Ca rezultat, directorul Valeriu
Pelivan în calitate de manager al instituției, grav a încălcat prevederile art. 49 alin. (1)
lit. h), i) și prevederile Capitolului III din Codul muncii și anume, modul de stabilire și
plată a salariului. Profesorilor nu le-au fost achitate toate suplimentele și compensațiile
conform legii noi privind salarizarea angajaților din sistemul bugetar. Reieșind din cele
expuse, reclamantul a solicitat să-i fie eliberat un răspuns la următoarele două întrebări:
din ce cauză n-a fost achitat la timp salariul angajaților Centrului de Excelență în
Construcții din orașul Chișinău pentru luna decembrie 2018 și din ce cauză profesorilor

de la Centrul de Excelență în Construcții din orașul Chișinău pentru luna decembrie 2018 nu le-au fost achitate toate suplimentele și compensațiile conform legii noi privind salarizarea angajaților din sistemul bugetar.

Această solicitare a fost condiționată de faptul, că directorul Valeriu Pelivan a explicat angajaților că toate documentele necesare au fost prezentate la Ministerul Educației, Culturii și Cercetării de către Administrația Centrului de Excelență în Construcții, iar ca rezultat, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării este vinovat de neachitarea salariului în termen angajaților Centrului de Excelență în Construcții.

Reclamantul a menționat că la 07 februarie 2019 a depus către Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova o cerere privind accesul la informație, prin care a solicitat să i se răspundă la informația, din care cauză n-a fost achitat la timp salariul angajaților Centrului de Excelență în Construcții din orașul Chișinău pentru luna decembrie 2018.

Astfel, reclamantul consideră că Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova prin acțiunile sau inacțiunile sale, în mod flagrant a neglijat prevederile Legii privind accesul la informație, iar prin încălcarea dreptului de acces la informație, i s-a cauzat un prejudiciu moral.

Reclamantul Valeriu Mitrofan a solicitat admiterea acțiunii, constatarea ca neîntemeiat a refuzului cu privire la furnizarea informației, obligarea examinării cererii nr.02/19 din 07 februarie 2019 și repararea prejudiciului în mărime de 1000 lei.

Prin hotărârea din 30 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Valeriu Mitrofan.

Prin decizia din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Valeriu Mitrofan împotriva hotărârii din 30 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Instanțele de judecată au concluzionat că prin răspunsul nr. 08/5-09/996 din data de 25 februarie 2019, Ministerul Educației Culturii și Cercetării, a examinat cererea depusă, informând apelantul că conform art. 10 alin. (2) lit. h) din Codul muncii, angajatorul este obligat să plătească integral salariul în termenele stabilite de prezentul Cod, de contractul colectiv de muncă și de contractele individuale de muncă. De asemenea, art. 128 alin. (3) din Codul muncii stabilește că, salariul este confidențial. În conformitate cu pct. 47 din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a Centrului de excelență, aprobat prin ordinul Ministrului nr. 1158/2015 (Monitorul Oficial nr. 13-19, 2016, art. 53), directorul Centrului de excelență are atribuția de a angaja și elibera din funcție personalul instituției de învățământ având calitatea de reprezentant al angajatorului în raport cu toți salariații instituției. În temeiul art. 140 alin. (1) lit. q) din Codul educației, nr. 152/2014, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării are calitatea de angajator în raport cu directorul instituției. În același timp, după cum a fost menționat și în corespondența anterioară, Valeriu Pelivan, director al Centrului de excelență în construcții, nu și-a dat consimțământul la transmiterea datelor sale personale. Având în vedere cele expuse, toate informațiile referitoare la salariu, inclusiv perioadele de achitare pot fi obținute de către fiecare salariat personal urmare a unei adresări înaintate direct angajatorului (f.d. 9)

Prin urmare, instanțele judecătorești inferioare au respins ca neîntemeiat argumentul apelantului Valeriu Mitrofan precum că, nu i s-a oferit un răspuns la

întrebările formulate, ori apelantul nu poate pretinde ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv autorității publice competente, care în cazul dat i-a eliberat un răspuns la toate adresările formulate, deci prima instanță just a respins ca neîntemeiată pretenția privind restabilirea dreptului la acces la informație, precum și pretenția cu privire la repararea prejudiciului.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 10 august 2020 Valeriu Mitrofan, a contestat-o prin intermediul poștei electronice cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat motivele relatate în cererea de chemare în judecată, invocând suplimentar că instanțele judecătorești inferioare nu au constatat și nu au elucidat circumstanțele, care au o importanță pentru soluționarea cauzei, aplicând în mod eronat normele de drept material și normele de drept procedural, iar concluziile expuse în hotărârile judecătorești contravin circumstanțelor cauzei.

La 16 octombrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova copia recursului depus de Valeriu Mitrofan împotriva deciziei din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 118 vol. I).

La 11 noiembrie 2020 Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a depus prin intermediul oficiului poștal, referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Conform art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 15 iulie 2020. Totodată, decizia recurată a fost notificată recurentului Valeriu Mitrofan, la data de 09 septembrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică activă ecaterina.savca@justice.md, anexat la materialele cauzei (f.d. 105, vol. I).

Recurentul Valeriu Mitrofan s-a conformat prevederilor art. 245 din Codul administrativ și a depus prin intermediul poștei electronice, recurs la 10 august 2020, în termen. (f.d. 106, vol. I).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Valeriu Mitrofan în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea

recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31,

Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Valeriu Mitrofan este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Valeriu Mitrofan se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan